

Til nr. 18 og 19

Konsekvensrettelse som følge af ændringer i lovens fritagelsesbestemmelser, som fremgår af lovens § 9, stk. 3.

Til nr. 20

Bestemmelsen vedrørende told- og skatteforvaltningens mulighed for at udføre kontrol af regnskaber vedrørende forbrænding bliver overflødig, når affaldsforbrændingsafgiften, og dermed registrering af affaldsforbrændingsanlæg, tages ud af loven. Bestemmelsen tages derfor ud af affaldsafgiftsloven.

Til nr. 21

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af § 10, stk. 3.

Til nr. 22

Strafbestemmelser i relation til § 10, stk. 4 og 8, fjernes fra loven, idet de bestemmelser, som strafbestemmelserne relaterer sig til, ophæves eller ændres. Der er dermed tale om en konsekvensrettelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 5 og 6.

Til nr. 23

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af lovens § 10, stk. 7, om opgørelse af energiindhold i affald til forbrænding. Baggrunden er igen, at affaldsforbrændingsafgiften foreslås ophævet.

Til § 2

Til nr. 1

Ved den foreslåede nyaffattelse af § 1 i kulafgiftsloven indsættes affald anvendt som brændsel, som afgiftspligtig vare (stk. 1, nr. 7). Det sker som et led i den foreslåede omlægning af affaldsforbrændingsafgiften. Omlægningen og dens baggrund er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Med den foreslåede afgiftsomlægning er det ikke tilsigtet, at der i relation til affald, som er omfattet af forslaget bestemmelse om afgift af varme produceret ved forbrænding af affald (stk. 1, nr. 6) eller i relation til affald, som er omfattet af forslaget bestemmelse om afgift af affald anvendt som brændsel (stk. 1, nr. 7), skal gælde en særlig definition af, hvad der skal forstås ved affald, der adskiller sig fra den definition, som til enhver tid finder anvendelse i miljølovgivningen. Den gældende definition af affald findes i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006 (affaldsbekendtgørelse).

I affaldsafgiftsloven er det en forudsætning for afgiftspligt, at affaldet er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning. Det foreslås, at denne betingelse for afgiftspligt ikke gælder i forbindelse med ovennævnte afgifter i kulafgiftsloven (stk. 1, nr. 6 og 7), hvilket afspejler et ønske om objektivisering af afgiftsreglerne.

Den foreslåede afgift på affald anvendt som brændsel er at betragte som en tillægsafgift i forhold til den eksisterende affaldsvarmeafgift, som er en afgift på varme fra affaldsforbrænding (output). Tillægsafgiften er dog en afgift pr. GJ brændværdi i affald, som forbrændes (input). Den nye afgift udgør 33,125 kr. pr. GJ (stk. 2, nr. 3). Gruppen af affaldsforbrændingsanlæg med kombineret el- og varmfremstilling, som står for afbrændingen af langt hovedparten af affaldet, vil dog måle den producerede affaldsvarme, og efter reglerne for kombineret el- og varmfremstilling dividere det målte med 1,25 og betale tillægsafgift af den beregnede mængde. Nævnte afgiftssats for tillægsafgiften på 33,125 kr./GJ svarer derfor til en afgiftssats på 26,5 kr./GJ målt affaldsvarme (33,125 kr./1,25 = 26,5 kr.). Noget lignende med hensyn til afgiftssatsen for tillægsafgiften vil gøre sig gældende for de centrale kraftvarmeværker, om end de på grund af andre regler for kombineret el- og varmfremstilling m.v. kommer til at betale afgift svarende til en sats, der varierer omkring, men ikke er meget forskellig fra, 26,5 kr./GJ affaldsvarme.

Virksomhedernes betaling af tillægsafgiften vil afhænge af regler for opgørelse af afgiftspligtig mængde, herunder regler for kombineret el- og varmeproduktion. Der henvises til bemærkningerne herom i § 2, nr. 12.

Den oprindelige affaldsvarmeafgiftssats ændres ikke, men den er indekseret som følge af lov nr. 1536 af 19. december 2007, hvorimod tillægsafgiften ikke indekseres, da den erstatter affaldsforbrændingsafgiften, der ikke blev indekseret.

Adgangen til efter den gældende kulafgiftslovs § 1, stk. 5, at opgøre affaldsvarmeafgiften efter affaldets vægt ophæves. Baggrunden er, at det anses som et basalt krav overfor virksomhederne, at der installeres energimålere. Med ændringen undgås endvidere afgiftstænkning, når virksomhederne ikke længere har en valgmulighed mellem måling og en beregning på grundlag af affaldets vægt.

Med den foreslåede bestemmelse ændres og nyaffattes hele § 1 i kulafgiftsloven. Bestemmelserne i den tidligere § 3, nr. 1-4, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen) ændrer ligeledes i § 1 i kulafgiftsloven, men disse bestemmelser er ikke trådt